

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 363/2020
19.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА ..., ..., Француска, чији су пуномоћници ... – Милојевић Секулић, адвокати из ..., против туженог „ББ“ ДОО ..., дистрикт БиХ, ..., Тржница „ВВ“ зона ..., Босна и Херцеговина, чији је пуномоћник Милан Јакшић, адвокат из ..., ради утврђења повреде жига, вредност предмета спора 10.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1843/19 од 06.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 19.11.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1843/19 од 06.02.2020. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 1843/19 од 06.02.2020. године преиначена је пресуда Привредног суда у Београду П 5150/2018 од 29.01.2018. године и пресуђено је тако што је: Ставом првим изреке усвојен тужбени захтев тужиоца те утврђено да је тужени стављањем у царински поступак 18 RS013013N5Y74JM6, 95 комада дуксева неовлашћено обележених знаком ... у речи који је заштићен националним жигом регистарски број ..., графичким знаком заштићеним међународним жигом регистарски број ..., и графичким знаком заштићеним међународним жигом регистарски број ..., који дуксеви су задржани и смештени у магацину Царинарнице ..., ЦИ ... о чему је сачињен записник о задржавању робе број 07/1 D-1092/41 од 30.08.2018. године, повредио наведене жигове регистроване на име тужиоца. Ставом другим изреке, усвојен тужбени захтев тужиоца те утврђено да је тужени стављањем у царински поступак 18 RS013013NF1QHVT6 45 комада дуксева неовлашћено обележених знаком ... у речи који је заштићен националним жигом регистарски број ..., графичким знаком заштићеним међународним жигом регистарски број ..., и графичким знаком заштићеним међународним жигом регистарски број ..., који дуксеви су задржани и смештени у магацину Царинарнице ..., ЦИ ..., о чему је сачињен записник о задржавању робе број 07/1 D-1103/42 од 31.08.2018. године,

повредио наведене жигове регистроване на име тужиоца. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је налажено туженом да престане да увози и ставља у промет робу неовлашћено обележену знаком ... у речи који је заштићен националним жигом регистарски број ..., графичким знаком заштићеним међународним жигом регистарски број ..., и графичким знаком заштићеним међународним жигом регистарски број ..., и забрањује му се да убудуће чини такву или сличну повреду наведених жигова, под претњом плаћања новчане казне. Ставом четвртим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца те налажено туженом да о свом трошку под царинским надзором уништи 95 комада дуксева који су стављени у царински поступак 18 RS013013N5Y74JM6, о чему је сачињен записник о задржавању робе број 07/1 D-1092/41 од 30.08.2018. године у року од 8 дана од дана правоснажности пресуде. Ставом петим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се наложи туженом да о свом трошку под царинским надзором уништи 45 комада дуксева који су стављени у царински поступак 18 RS013013NF1QHVT6, о чему је сачињен записник о задржавању робе број 07/1 D-1103/42 од 31.08.2018. године у року од 8 дана од дана правоснажности пресуде. Ставом шестим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца те обавезан тужени да о свом трошку објави увод и изреку ове пресуде у штампаним издањима дневних листова „Политика“ и „Блиц“, у року од 8 (осам) дана од дана правоснажности пресуде. Ставом седмим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од динара од 35.700,00 динара, у року од 8 дана од пријема писменог отправка пресуде. Ставом осмим изреке, одбијена је жалба туженог, изјављена против решења о трошковима садржаног у ставу седмом изреке првостепене пресуде, као неоснована.

Против другостепене пресуде, тужени је изјавио благовремену и дозвољену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

У одговору на ревизију, тужилац је предложио да се ревизија туженог одбије као неоснована.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11... са изменама) и одлучио да ревизија туженог није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности.

Предмет тужбеног захтева је утврђење повреде заштићеног жига тужиоца транзитом робе туженог, која је у себи садржала неовлашћено обележен знак ... заштићеног националним жигом тужиоца, забрана увоза и стављања у промет робе неовлашћено обележене знаком ... и забрана туженом да убудуће чини такву или сличну повреду наведених жигова, обавезивање туженог да о свом трошку уништи 95 и 45 комада дуксева под царинским надзором који су стављени у царински поступак, те да о свом трошку објави увод и изреку ове пресуде у штампаним издањима дневних листова „Политика“ и „Блиц“.

Према утврђеним чињеницама, тужилац је носилац права националног жига регистарски број ... којим је заштићен знак ..., који жиг се налази у важности до 29.08.2027. године, као и носилац два међународна жига којима је заштићен знак у

графичком решењу за робу из међународне класификације одговарајуће класе, један у важности до 20.12.2022. године, а други у важности до 06.05.2023. године. Царинарница у ... обуставила је пуштање робе стављене у царински поступак и то 95 комада и 45 комада дуксева, чији је прималац – увозник овде тужени, пошилацац друштво из ..., а као рута допреме робе назначена путања Турска- Бугарска- Србија- Босна и Херцеговина. О задржавању робе сачињено је Обавештење Управе Царина од 04.09.2018. године, у ком је наведено да је транзитна роба туженог стављена у царински поступак због сумње да се робом повређује право интелектуалне својине и тужилац је обавештен о истом.

На основу овако утврђених чињеница првостепени суд је одбио тужбени захтев на основу члана 38. Закона о жиговима, налазећи да транзитом робе преко територије Републике Србија није извршена повреда жига тужиоца, јер тако нешто није било предвиђено важећим Законом о жиговима („Сл. гласник РС“, бр.104/09... 10/2013). Изменама и допунама Закона о жиговима из 2013. године изостављено је право носиоца жига да другим лицима забрани транзит робе, што је према раније важећем Закону о жиговима било предвиђено као повреда права. Имајући у виду наведено и чињеницу да накнадним изменама Царинског закона који је донет 2010. године нису промењене одредбе које се односе на мере за заштиту права интелектуалне својине на граници, првостепени суд закључује да је касније донетим Законом о изменама Закона о жиговима дерогирана одредба Царинског закона која се односи на транзит.

Другостепени суд није прихватио становиште првостепеног суда, преиначио је првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев. Према становишту другостепеног суда у случају када Закон о жиговима не прописује изричито да се повредом права сматра и транзит робе са неовлашћеним коришћењем заштићеног знака, а други закон то питање изричито регулише, тада се има применити управо одредба тог закона којом је ово питање изричито регулисано. Зато је другостепени суд на основу члана 280. Царинског закона, као и општеприхваћено правило међународног права садржаног у Директиви Европске Уније и члана 78а став1. Закона о жиговима усвојио тужбени захтев и утврдио да је тужени повредио право тужиоца као носиоца жига и туженом наложио престанак повреде права у виду увоза и стављања у промет робе неовлашћено обележене знаком тужиоца, уништење робе која је задржана у царинском поступку о трошку туженог, као и објављивање пресуде о трошку туженог.

Према оцени Врховног касационог суда, другостепени суд је правилно применио материјално право када је усвојио тужбени захтев тужиоца.

Ревидент оспорава правилност примене материјалног права. Погрешна примена материјалног права, према наводима ревидента се састоји у томе што Привредни апелациони суд није правилно применио члан 38. Закона о жиговима. Наводи да том одредбом није било предвиђено да се радњом транзита може учинити повреда жига и да носилац жига може забранити транзит робе, већ само увоз или извоз робе. Сматра да је погрешан став Привредног апелационог суда да се ова правна ствар реши применом Царинског закона уместо језичким тумачењем Закона о жиговима. Даље наводи да се Директива ЕУ 2015/2436 из 2015. године не може директно примењивати пред домаћим судовима.

Наводи ревизије нису основани.

У конкретном случају тужени је увозник робе под заштићеним знаком тужиоца. Роба је била у транзиту ради увоза у Босну и Херцеговину. Царинарница у ... је 30. и 31.08.2018. године прекинула царински поступак и привремено задржала 95 комада и 45 комада дуксева обележених знаком ... које је тужени увозио у Босну и Херцеговину због сумње да је повређено право жига тужиоца.

Према одредби члана 280. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/2010... 113/2017) увоз, извоз или транзит робе којим се повређују права интелектуалне својине утврђена прописима који уређују то питање и међународним уговорима, није дозвољен.

Према одредби члана 282. истог закона, царински орган може по службеној дужности прекинути царински поступак и пуштање робе која се увози, извози или је у транзиту ако посумња да је повређено неко од права интелектуалне својине.

Одредбом члана 38. Закона о жиговима којим се уређује садржина, стицање и обим права носиоца жига, прописано је у ставу 2. тачка 1. да носилац жига има право да другим лицима забрани да неовлашћено користе знак који је истоветан са његовим раније заштићеним знаком у односу на робе, односно услуге које су истоветне роби односно услугама за које је тај жиг регистрован.

Према одредби члана 72. Закона о жиговима, повредом права сматра се свако неовлашћено коришћење знака од стране било ког учесника у промету у смислу члана 38 и члана 43. став 2. истог закона.

Одредбама Закона о жиговима из 2013. године („Сл. гласник РС“, бр.10/2013) није изричито прописано да носилац жига може забранити другим лицима да неовлашћено користе његов знак заштићен жигом и у случају транзитног промета робе. Међутим, то не значи да носилац жига нема то право односно да је такав вид правне заштите законом искључен. То право носиоца жига је изричито установљено одредбом члана 281. Царинског закона. Царински орган је сагласно одредби члана 282. истог закона овлашћен и по службеној дужности да може прекинути царински поступак и пуштање робе која се увози, извози или је у транзиту, ако посумња да је повређено неко од права интелектуалне својине. Осим тога, такав поступак заштите права носиоца жига познаје и одредба Директиве ЕУ 2015/2436 из 2015. године. Том одредбом је изричито прописано да носилац жига има право да забрани транзит робе обележене неовлашћеним коришћењем жигом заштићеног знака. Зато се право значење одредбе члана 38. став 2. тачка 1. Закона о жиговима може утврдити систематским тумачењем свих наведених законских прописа, а не само наведене одребе Закона о жиговима како неосновано тврди ревидент. Оно указује да носилац жига може забранити другим лицима неовлашћено коришћење знака који је истоветан са његовим раније заштићеним знаком којим је обележена роба и у случају када се ради о роби у транзиту. Из изнетих разлога правилно је одлучио другостепени суд када је сходно напред цитираним одредбама усвојио тужбени захтев тужиоца у целисти.

Неосновани су наводи ревидента да се Директива ЕУ 2015/2436 из 2015. године не може директно примењивати пред домаћим судовима. Ово из разлога што Директива ЕУ 2015/2436 из 2015. године, представља општеприхваћено правило међународног права, које се сагласно одредби члана 16. став 2. Устава непосредно примењује. Дакле, да би се примењивала општеприхваћена правила међународног

права, није потребно да их држава ратификује, као што је то случај са међународним уговорима који морају бити ратификован да би представљао део правног поретка и непосредно се примењивао.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одбио ревизију туженог као неосновану и одлучио као у изреци ревизијске пресуде на основу члана 414. Закона о парничном поступку.

На основу овлашћења из члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер се не ради о трошковима ради вођења парнице у смислу члана 154. Закона о парничном поступку.

Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић